

2. Маслоу А.Г. Мотивация и личность / Перевод. с англ. Татлыбаевой А.М. — СПб.: Евразия, 1999. — 478 с.

3. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.]/ В. Л. Ортинський. — К.: Центр навчальної літератури, 2009. — 472 с.

4. Нікітін А.В. Інноваційна складова як чинник підвищення ефективності лекцій. // Наукова складова навчального процесу та інноваційні технології його розвитку: Зб. матеріалів наук-метод. конф. 12 квітня 2011 р. — У 2 т. — Т.1. — К.: КНЕУ, 2011 — С. 455—458.

Охрименко І. Б., старший викладач
кафедри банківської справи

ГУМАНІСТИЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ПРОФЕСІЙНИХ ЗНАНЬ ВИКЛАДАЧА У ВЗАЄМОВІДНОСИНАХ ЗІ СТУДЕНТАМИ

Гуманістична спрямованість — спрямованість на особистість іншої людини, утвердження словом і працею найвищих духовних цінностей, моральних норм поведінки та стосунків. Це вияв професійної ідеології викладача, його ціннісного ставлення до викладання навчальної дисципліни, її мети, змісту, засобів, суб'єктів.

Гуманістична спрямованість є виявом здатності викладача бачити великі завдання у малих справах. Вона дає викладачу змогу оцінювати свою діяльність з точки зору не лише безпосередніх, а й опосередкованих результатів, тобто тих позитивних індивідуальних змін у життєдіяльності своїх студентів, частковим організатором яких він є сам як особа, відповідальна за якість організації навчального процесу.

Готуючись до лекції, викладач обмірковує її зміст, методику, враховує особливості сприймання студентів, а також власні можливості. Отже, зміст професійної майстерності — це знання предмета, методики його викладання, педагогіки і психології.

Важливою особливістю професійних знань викладача є їх комплексність, що потребує від викладача вміння синтезувати матеріал для успішного розв'язання навчальних задач.

Головне в навчальному процесі не саме знання, а та гармонія, яка виявляється в процесі доведення знань до студента.

Професійні знання мають формуватися водночас на всіх рівнях: методологічному, теоретичному, методичному, технологічному.

Це потребує від викладача розвинутого професійного мислення, здатності добирати, аналізувати й синтезувати здобуті знання у досягненні педагогічної мети, уявляти технологію їх застосування.

Важливим елементом у структурі взаємовідносин «студент—викладач» є здібності до педагогічної діяльності. Вони залежать від особливостей перебігу фундаментальних процесів, що сприяють успішній педагогічній діяльності.

Викладач повинен бути чутливим до студента як до людини, що росте, до особистості, що формується. Самовладання, здатність до саморегуляції, емоційна усталеність особистості дають викладачу змогу володіти ситуацією. Визначаючи оптимістичне прогнозування як одну з провідних професійно-педагогічних здібностей, ми водночас наголошуємо на важливості професійного оптимізму викладача.

Викладач-професіонал уміє використовувати прийоми володіння собою (своїм настроєм, мовленням, увагою й уявою) і впливати на студентів вербальними і невербальними засобами.

Мистецтво викладача полягає в його умінні відкрити буквально перед кожним, отже й перед найпосереднішим, студентом найкращі аспекти знань з даної навчальної дисципліни.

Спрямованість професійних знань викладача у взаємовідносинах «студент—викладач» має підпорядковуватися трьом критеріям:

- доцільність (за спрямованістю);
- продуктивність (за результатами);
- діалогічність (за характером стосунків зі студентами).

Петренко І. П., асистент кафедри
банківських інвестицій

РОЛЬ ДОМАШНІХ ЗАВДАНЬ У ПІДВИЩЕННІ ПОТОЧНОЇ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ

В ході проведення практичних занять та оцінювання поточної успішності студентів викладачі здебільшого зосереджують свою увагу на аудиторній роботі. При цьому самостійне виконання студентами домашніх завдань часто не контролюється і пропонується до виконання на власний розсуд. Таким чином, домашня робота не є об'єктом оцінювання поточної успішності студентів.